

NOVIOCACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van
Succulenta

Jaargang 5 nummer 9, september 2020

De plant met deze bloem staat bij Mireille in de 'open haard'.

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk
voorzitter 0487 – 542704
th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg
penningmeester 0485 - 880300
jjongekrijg@ziggo.nl

Riet Maessen
secretaris 024 – 3440425
rietmaessen@xs4all.nl

BIBLIOTHECARIS

Lieda Dekker 0487 – 561803
liedadekker@icloud.com

REDACTIE NOVIOCACTUM

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
th.heijnsdijk@gmail.com

Contributie: € 15,- per jaar.
gironummer NL12ABNA0805932216 tnv J. Jongekrijg en/of
T. Heijnsdijk.

Bijeenkomsten:
Elke eerste dinsdag van de maand bij HELICON opleidingen,
Marga Klompélaan 37, 6532 SB, Nijmegen. Aanvang 19.30
precies.

UITNODIGING

In september komt Wiebe Bosma met een lezing over Madagaskar. Wie zich de vorige lezing van Wiebe (september 2019) over stapelia-achtigen nog herinnert, weet dat Wiebe werkelijk schitterende foto's maakt, dus dat belooft wat.

De datum is op dit moment nog steeds niet bekend. De besprekingen tussen Groei en Bloei en de school zijn nog gaande. Maar het is waarschijnlijk dat de dinsdagavond losgelaten gaat worden. De meest waarschijnlijke datum is donderdag 24 september. We zullen jullie via de e-mail inlichten zodra de datum bekend is. En dan moet corona niet alsnog roet in het eten gooien natuurlijk.

Op bezoek bij Mireille op 4 augustus.

Samen met Nia en Jac vertrokken we richting Schaarsbergen om op bezoek te gaan bij Mireille. Met een grote omweg, namelijk door de borden omleidingsroute te volgen, niet via de Waalbrug maar de Oversteek, kwamen we dan toch bij Mireille aan en daar waren Theo, Johanna, Ben en Lieda al aanwezig. Samen met de gastvrouw en huisgenote Desirée was dit ook het totale aantal personen die avond.

Aangezien het een geweldige zomeravond was konden wij de hele avond in deze prachtige omgeving vertoeven en genieten. Nadat ik de koffie en met het heerlijke gebak had genuttigd, snel met de rest een verkenningsrondje door deze bijzondere tuin gemaakt die eigenlijk midden in bosrijk gebied ligt. Kasje ingedoken, achter het huis rondgedwaald- Desirée vertelde mij dat ze daar een vleermuizenhuisje hadden gemaakt (en nu maar hopen dat ze daar ook gaan inwonen), toen weer terug naar de meer aangelegde tuin. Een geweldige ronde zithoek, met op de verhoogde rand veel rotstuinplanten, veel bijzonder gesteente en ook rondom een fraaie zonnecelverlichting: iedere lamp apart een fraai kunstwerk.

Wat ook opviel was de “vijverbak” maar dan gevuld met vast wel een speciaal grondmengsel en gevuld met zeer fraaie bekerplanten, een aantal in bloei.

Rondom de zitkuil, aan de achterzijde van de “tuin” kan je een rondje lopen en dan waan je je een beetje in het bos. Op mijn vraag of ik de slangen nog mocht zien, zijn we met een paar mensen even naar binnen gegaan. 3 stuks heeft ze er nog. Natuurlijk moesten de kattenliefhebbers (ik heb mij dat altijd afgevraagd: binnen onze eigen afdeling schijnt het toch wel echt samen te gaan: je houdt van succulenten EN van katten.....) ook Mireilles zeer aparte viervoeters bewonderen. Die bleken echter wat lastiger op de foto te zetten dan de slang...

Vervolgens weer lekker naar buiten en startend bij het zitje onder de parasol verhuisden wij met ons drankje en hapje uiteindelijk naar de zitkuil, waar Desirée voor ons het vuurtje had opgestookt. Kortom een bijzondere avond in een heel bijzondere omgeving.

Riet

Inspectie van de dakgoot van het kasje.

Een kijkje in de kas.

Johanna, Riet en Ben Groen genieten van de koffie/thee met gebak.

Of de vleermuizen hier komen wonen is de vraag.

De bijzondere zitkuil.

De aparte verlichting op zonnecelletjes.

Rond de zitkuil stenen bakken gevuld met allerlei rotsplantjes.

... of met gebroken steentjes.

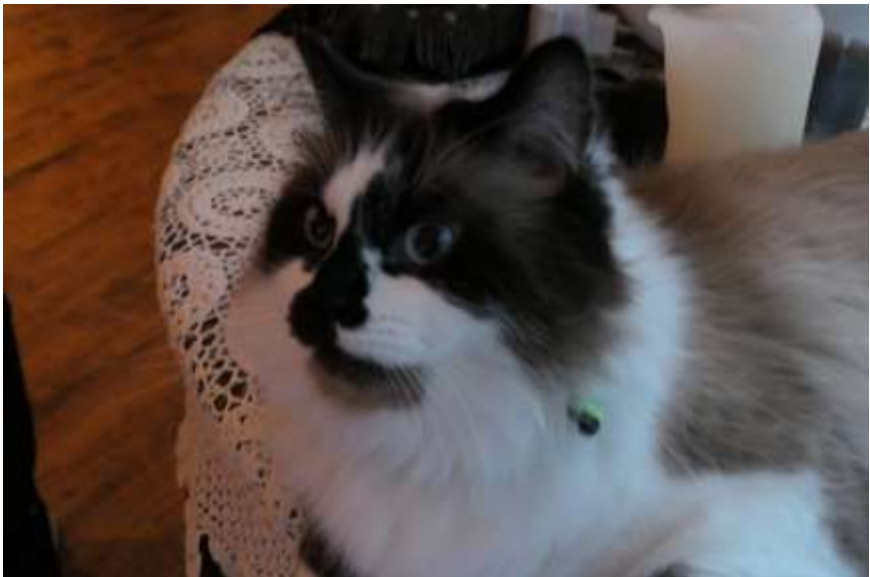
De 'vijverbak' met vleesetende planten.

Een bloeiende bekerplant in de vijverbak.

Mireille heeft nu nog mar 3 slangen.....

.....en 2 poezen.

Bij het donker worden gaat de verlichting automatisch aan. Rechts op de foto de plant die de fraaie bloem van de voorpagina van dit nummer draagt. Ik (Theo) houd het op een kalanchoe hybride.

Toen ging het echt donker was, ging het vuur aan.

Partner van.....

Corona is een gekke tijd. Zeker dit is een opendeuropmerking. Evengoed waar.

We werkten veel in en om huis, gingen fietsen in de omgeving. De lockdown was zo goed te doen. We telden onze zegeningen.

Toch, toch wilden we ook wat afwisseling en toen er weer wat meer mogelijk was, boekten we een uitje rond Hemelvaart in de Achterhoek, later in Limburg en nog later in Friesland. Enfin zo kwamen we deze tijd wel door.

Bij de laatste twee uitjes kwamen onze hobby's weer mooi samen: museumbezoek en liefde....voor cactussen.

Fietsend in Kerkrade kwamen we zomaar langs een botanische tuin en we besloten de laatste dag te reserveren voor het bezoek daaraan.

Een tak van de angstaanjagende Japanse valse Christusdoorn, *Gleditsia japonica*.

Met prachtig helder weer fietsten we erheen. We waren vroeg en de parkachtige tuin lag er stil bij. Een beetje alsof we dit alleen voor ons zelf hadden. De partner ging met gezwinde pas op weg naar de kas waarin bijzondere planten zouden staan. Ik nestelde me op een bankje en genoot van de zon, de lucht maar vooral van de prachtig aangelegde waterpartij en de bomen. Een boom viel me op en joeg me gek genoeg ook een beetje angst aan.

Het was een uit de kluiten gewassen Japanse valse Christusdoorn'. Theo schreef er al over in het julinummer.

In Friesland bezochten op een van de warmste dagen (gelukkig hadden we een uitstekende airco op onze hotelkamer) park Vijversburg vlakbij Leeuwarden. Zelfs lopen in de schaduw was eigenlijk al te warm.

We kwamen een jonge vader met zoontje tegen. Hij, de vader, droeg een grote zuilcactus. Trots zei hij 'De heb ik net voor heel weinig geld in de cactuskas gekocht. Maar de kas is nu gesloten'. De teleurstelling was merkbaar bij de partner. Toch maar verder op zoek naar de kas. Misschien toch nog open? Gelukkig stond de kasmedewerker te praten met een bekende en konden wij er

De oude toegangspoort naar het landgoed.

De kas, voorheen de oranjerie, van het landgoed.

Partner van praat met de verzorger.

zodoende toch in. Een kleine maar goed onderhouden kas. Vrijwilligers vanuit de voormalige afdeling Friesland onderhouden met hart en ziel de collectie. Partner raakte aan de praat met de vrijwilliger. Waarover praatten ze? nou dat laat zich raden.... Ik slenterde verder het park in, bekeek met jaloerse ogen de prachtige buxus bollen. Geen enkele mot was er op neer gestreken. Ik dacht aan de leeggevreten buxusbollen in onze tuin waar nu alleen nog de kale takken zichtbaar zijn. Partner hoopt nog steeds op herstel ervan; ik heb zo mijn twijfels .

Als hobbyisten met elkaar praten dan vliegt de tijd, voor de partner van... kan het wel eens lang duren. Gelukkig vond ik een plekje in de schaduw en wachtte gelaten het einde van het gesprek af. Het landgoed was mooi bijgehouden zag er verzorgd uit, maar het was zo warm dat ik alleen maar kon denken waar is de fiets, desnoods waar is de auto met airco

In het museum in Leeuwarden later op de dag was de temperatuur heerlijk koel, ik genoot ervan.

Loes Jap-Tjong

Een kijkje in de kas.

Een groep *Parodia (Notocactus) magnificus*.

Een fraaie *Agave victoriae-reginae*.

Een flinke collectie hoogsucculente mesembryanthemums.

Close-up van het groepje middenvoor op de vorige foto.